

Милорад Радевић

ЗАВЕШТАЊЕ ПРОТЕ МАТИЈЕ НЕНАДОВИЋА ОД 4. ЈАНУАРА 1852. ГОДИНЕ

Позната су два завештања, оба из времена када је Прота био већ у дубокој старости. Прво, од 27. марта 1848. године, штампано је.¹ Друго, које се овде објављује, чува се у Народној библиотеци у Београду.² Писао га је Прота на табаку величине 35,8 × 22 см. Исписана је прва страна, друга и трећа су чисте, а на четвртој је наведен број под којим је предмет заведен у Суду ваљевском, 1852. и 1854. године. Завештање је оснажено Протиним печатом од црвеног воска и потврђено сувим жигом Суда ваљевског.

У време настанка завештања, старији Протин син Светозар био је начелник колубарског среза. Млађи, Љубомир, песник и уредник „Шумадинке“ (1850), био је „архивар за сва одељења“ Књажеске канцеларије и Попечитељства иностраних дела, а ћерка Марија била је супруга Јеремије Станојевића, члана Државног совјета.

Прота недоследно пише велика и мала слова, саставља речи и често погрешно употребљава интерпункцију.

Текст завештања се објављује према данашњем правопису, али су задржани, због очувања његове веродостојности, неправилни облици појединачних речи.

Пошто је завештање један од последњих сачуваних Протиних текстова, прилаже се и фотокопија оригиналa.

*

ПИСМЕНО МОЕ ПОСЛЕДЊЕ И НЕПРИКОСНОВЕНЕ ВОЉЕ

Дубоком изнурен старостију и домаће бриге терет несу ми постале; зато да би јоште заоставше живота мога дане у спокојству провести мо-
го, овим уступам моим синовима Светозару и Љубомиру сва, како дви-
жима, тако и недвижима добра, макар где она била. Које имање од данас
они двоица совршени г[оспо]дари постају, да са истим по својој вољи
располагати могу, с тим да мене као оца, и матер њиву до наше смрти
престојно карактеру нашем издржавати и почитовати дужни буду. Кће-
ри пак мојој Мариј[и] што се тиче, њој је њен тал у новцу издат у гото-

¹ Милан П. Костић, Тестамент Проте Матије Ненадовића, Прилози за књижев-
ност, језик, историју и фолклор, 1960, XXVI, 3—4, стр. 293—294.

² Откупљено је од Јована Ненадовића из Шапца, 9. V 1952. Привремени ин-
вентар Народне библиотеке, 1952, бр. 2485. од 13. V 1952; Одељење посебних
фондова, Р 325.

ву. И тако предавајући им сва добра, немаду ни с ким делити, кроме њи двоица. Больега ради веровања своеручно подписуем и печатом утврђавам.

Матеј Ненадовић

У Ваљеву 4. јануариа
852.

П. П. Супруги мојој Јоки дао сам још пређе воденицу у Косирићу на њезино име и правио сам да она ужива и разполаже до смрти.

М. Ненадовић

Да је предизложено Писмено г. Матија Ненадовић, член Високо-слав[ног] Совјета заиста од своје руке синовима г.г. Светозару и Љубомиру издао, Суд Окр[ужија] ваљевског подписима и печатом своим потврђује.

К № 8678. М.П.
2. септембра 1852. год.
у Ваљеву

Председатељ Суда,
Јован Мићић
Секретар
Ј[ован] Милинковић

[На полећини:]

К № 8678 Суда Окр[ужија] ваљевског.
К № 10.721 Суда ваљев[ског] 854. године.

ЗАВЕЩАНИЕ ПРОТОИЕРЕЯ МАТИИ НЕНАДОВИЧА СОСТАВЛЕННОЕ 4 ЯНВАРЯ 1852 ГОДА

Сохранились два завещания протоиерея Матии Ненадовича, автора известных Мемуаров, одного из организаторов восстания (1804—1813), законодателя за время восстания, дипломата и воеводы, позднее защитника конституции и члена Государственного совета.

Публикуемое здесь завещание печатается впервые.

Милорад Радевич

Матија Марко Јакшић наследник је био.
Зупотком уз кујун саја роскош, а гомите браће
погодише се сопственом власништвом, савије, јади, паси, дасчиће
ривоша и то са жељом да се власништво оправдати.
Овим усаглавом Марко ће имати свидетелство, и вакууму,
да ће то збирка која је, истакнуто, подигнута највише
Тим овима највећим одговарају смиљајућа сабр-
ница Џојнс јесења, јасно је да ће власништво
расподелити морално, како је дамјан Марко, ога, и мада,
живи је, готово спреман да се издаје, барајући само
из бројног имања власника, према којему је
оценио Маркоја и доце са којима је био
у контакту и даје, џејмс, узрок да се власништво
највећи део његовог имања подиже као да је
једина подела ствара је све појединачно и заједничко
узећијам.

Матија Ненадовић

І. убацио и потписао

852--

II: Сједионица љутаје гасом по
птице водитеља, чистите, чисте
има и спроводијајућа уређеја
из овога дела доктора

М. Ненадовић

• Дасарујући је Племену Јакшића и љубичији
својој најбољој власници, љубитељији свакома око ње
јужне стране Џојнс јесењу и јеванђелију искре
које је гајио, љубитељији, подијеши да ће његово
има и спроводијајућа уређеја.

М. Н. Јакшић.

2. јануарја 1852. године

Іван Јакшић

Пријемнице Е. Јакшић

Р. Јакшић

С. Јакшић